

**Lieta C-238/24 [Tartisai]<sup>i</sup>**

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas  
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

**Iesniegšanas datums:**

2024. gada 2. aprīlis

**Iesniedzējtiesa:**

*Consiglio di Stato* (Itālija)

**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2024. gada 2. aprīlis

**Prasītājs:**

NR

**Atbildētāji:**

*Ministero della Difesa*

*Comando Generale dell'Arma dei Carabinieri*

*Comando Generale Carabinieri – Centro Nazionale  
Amministrativo – Chieti*

*Centro Amministrativo d'Intendenza Interforze del Contingente  
delle Forze Armate Italiane in Afghanistan*

*Centro Nazionale Amministrativo dell'Arma dei Carabinieri*

**Pamatlietas priekšmets**

- 1 Prasītājs lūdz *Consiglio di Stato* [Valsts padomi] apelācijas tiesvedībā pārskatīt *Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte* [Pjemontes Reģionālās administratīvās tiesas] (turpmāk tekstā – “*TAR*”) spriedumu, ar kuru tika noraidīta viņa celtā prasība par administrācijas pieņemto piedziņas lēmumu attiecībā uz vairākām piemaksām, ko prasītājs saņēmis par ārvalstu misiju.

<sup>i</sup> Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

## Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Padomes 2010. gada 18. maija Lēmuma 2010/279/KĀDP 7. panta 3. punkta interpretācija.

### Prejudiciālie jautājumi

1) Kāda ir Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 18. maija Lēmuma 2010/279/KĀDP 7. panta 3. [punkta] precīza interpretācija, proti, vai šajā noteikumā ir vai nav paredzēta dalībvalsts izmaksāto piemaksu un *EUPOL* piešķirto piemaksu kumulācija?

2) Ja interpretācija apstiprina iepriekš minēto piemaksu kumulāciju, vai Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 18. maija Lēmuma 2010/279/KĀDP 7. panta 3. [punkts] nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds izriet no *legge n. 108/2009* [Likuma Nr. 108/2009] 3. panta 1. punkta noteikumiem, ciktāl tajā ir noteikts, ka “[...] personālam, kurš piedalās šajā likumā minētajās starptautiskajās misijās, par visu laikposmu papildus algai vai atalgojumam un citiem pastāvīgiem un nepārtrauktiem pabalstiem saskaņā ar *regio decreto 3 giugno 1926, n. 941* [1926. gada 3. jūnija Karaļa dekrētu Nr. 941] tiek izmaksāta misijas piemaksa, no kuras tiek ieturēti nodokļi, [...] atskaitot iespējamās piemaksas un maksājumus, ko tādā pašā nolūkā ieinteresētajām personām tieši samaksājušas starptautiskās organizācijas”, kā arī no 1926. gada 3. jūnija Karaļa dekrēta Nr. 941 1. panta pirmās daļas b) apakšpunktā un *legge 8 luglio 1961, n. 642* [1961. gada 8. jūlija Likuma Nr. 642] 3. pantā, un *legge 27 dicembre 1973, n. 838* [1973. gada 27. decembra Likuma Nr. 838] 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem noteikumiem saskaņā ar iepriekš izklāstīto interpretāciju judikatūrā, kuras mērķis ir izslēgt piemaksu kumulāciju?

### Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Padomes vienotā rīcība 2007/369/KĀDP (2007. gada 30. maijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Policijas misiju Afganistānā (*EUPOL AFGHANISTAN*).

Padomes Lēmums 2010/279/KĀDP (2010. gada 18. maijs) par Eiropas Savienības Policijas misiju Afganistānā (*EUPOL AFGHANISTAN*), ar ko misiju pagarināja no 2010. gada 31. maija līdz 2013. gada 31. maijam. 7. panta 3. punkts attiecas uz personāla samaksu:

Teksts angļu valodā: “*Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances*”.

Teksts itāļu valodā: “*Ciascuno Stato membro o istituzione dell’UE sostiene i costi connessi con ogni membro del personale da esso distaccato, incluse le spese di*

*viaggio per e dal luogo di schieramento, gli stipendi, la copertura sanitaria, le indennità, diverse da quelle giornaliere, le indennità di sede disagiata e di rischio applicabili*” [“Katra dalībvalsts vai ES iestāde sedz izmaksas, kas saistītas ar tās norīkoto personālu, tostarp ceļa izdevumus, kas rodas, ceļojot uz dislokācijas vietu un no tās, algas, medicīniskās aprūpes izdevumus, piemaksas, izņemot dienasnaudas, kā arī piemaksas par grūtībām un risku”].

LES 2., 19., 21., 23., 24., 28. un 40. pants.

LESD 263., 275. un 342. pants.

Regula Nr. 1/1958.

Tiesas spriedumi C-296/95, C-437/97, C-161/06, C-511/08, C-455/14 un tajos minētā judikatūra.

### **Atbilstošās valsts tiesību normas un judikatūra**

*Regio decreto del 3 giugno 1926, n. 941* [1926. gada 3. jūnija Karaļa dekrēts Nr. 941], ar ko it īpaši regulē piemaksas par ārvalstu misijām.

*Legge dell'8 luglio 1961, n. 642* [1961. gada 8. jūlija Likums Nr. 642].

*Legge del 27 dicembre 1973, n. 838* [1973. gada 27. decembra Likums Nr. 838], it īpaši tā 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

*Decreto-legge del 30 dicembre 2005, n. 273* [2005. gada 30. decembra Dekrētlikums Nr. 273], kas pārveidots par *legge 23 febbraio 2006, n. 51* [2006. gada 23. februāra Likumu Nr. 51], it īpaši 39-*vicies semel* panta 39. punkts, ar ko nosaka, ka iepriekš minētie noteikumi tiek interpretēti tādējādi, ka tajos paredzētā samaksa ir papildinoša un tiek izmaksāta, lai kompensētu grūtības un riskus, kas saistīti ar darbu, gatavības un pieejamības pienākumiem neērtās stundās, kā arī lai apmaksātu virsstundu darbu.

*Legge del 3 agosto 2009, n. 108* [2009. gada 3. augusta Likums Nr. 108] par Itālijas dalības starptautiskajās misijās pagarināšanu, it īpaši 3. panta 1. punkts, ar ko paredz, ka personālam, kurš piedalās šajā likumā minētajās starptautiskajās misijās, par visu laikposmu papildus algai vai atalgojumam un citiem pastāvīgiem un nepārtrauktiem pabalstiem saskaņā ar 1926. gada 3. jūnija Karaļa dekrētu Nr. 941 tiek izmaksāta misijas piemaksa, no kuras tiek ieturēti nodokļi, atskaitot iespējamās piemaksas un maksājumus, ko tādā pašā nolūkā ieinteresētajām personām tieši samaksājušas starptautiskās organizācijas.

*Legge del 21 luglio 2016, n. 145 – Disposizioni concernenti la partecipazione dell'Italia alle missioni internazionali* [2016. gada 21. jūlija Likums Nr. 145 par noteikumiem par Itālijas dalību starptautiskajās misijās].

*Consiglio di Stato* spriedumi

*Consiglio di Stato*, II palāta, Nr. 140/2022 un Nr. 139/2022: 1) ārvalstu misijas piemaksai ir visaptverošs raksturs, atlīdzinot naudā ar konkrēto darbu saistītās neērtības, riskus un ierobežojumus, un 2) likumdevējs rīkojās, radot skaidrus noteikumus (2009. gada 3. augusta Likums Nr. 108), ar kuriem paredzēja atskaitīt starptautisko organizāciju izmaksātās piemaksas tieši ar mērķi novērst, ka attiecīgais personāls gūst personīgu labumu, jo pretējā gadījumā šis personāls saņemtu kompensāciju par tāda paša veida neērtībām divreiz.

*Consiglio di Stato*, IV palāta, Nr. 6374/2018; II palāta, Nr. 309/2023, Nr. 4809/2022, Nr. 4654/2022; IV palāta, Nr. 2407/2020; I palāta, Nr. 482/2022: plaša un visaptveroša atsauce uz grūtībām un riskiem, kas saistīti ar darbu, neļauj uzskatīt, ka piemaksa par ārvalstu misiju pēc būtības atšķiras no tā sauktās piemaksas “*per diem, hardship and risk allowance*”. No tā izriet, ka šādas piemaksas “*per diem, hardship and risk allowance*” saņemšana absorbē un izslēdz piemaksu par ārvalstu misiju.

*Consiglio di Stato*, IV palāta, Nr. 2407/2020: visi secīgie normatīvie noteikumi no 2008. līdz 2016. gadam nosaka, ka no attiecīgās piemaksas summas ir jāatskaita visas iespējamās piemaksas un maksājumi, ko attiecīgajām personām tādā pašā nolūkā tieši samaksājušas starptautiskās organizācijas. Termins “tajā pašā nolūkā” attiecas uz objektīvo faktu par darba veikšanu ārvalstīs.

### **Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts**

- 2 Prasītājs, kurš ir *Arma dei Carabinieri* [Karabinieru korpusa] darbinieks, 2011. gada jūnijā piedalījās starptautiskajā misijā ar nosaukumu “*EUPOL*” (*European Police mission in Afghanistan*). Viņš saņēma atalgojumu valsts līmenī ar “*per diem*” (dienasnaudas) piemaksu, kas paredzēta Likuma Nr. 108/2009 3. pantā, un saņēma arī no Eiropas misijas struktūras trīs veidu “piemaksas” ar nosaukumu attiecīgi “*per diem allowance*”, “*hardship allowance*” un “*risk allowance*”. 2012. gada martā, lai atgūtu no prasītāja summu, ko viņš saskaņā ar Karaļa dekrētu Nr. 941/1926 bija saņēmis kā misijas piemaksu, administrācija uzsāka piedziņu, piemērojot Likumu Nr. 108/2009, kurā paredzēts, ka starptautisko misiju dalībniekiem šādu piemaksu izmaksā, atskaitot no tās visas summas, ko tādā pašā nolūkā tieši samaksājušas starptautiskās organizācijas.
- 3 Ar 2020. gada 3. decembra lēmumu, kas pirmajā instancē tika apstrīdēts *TAR*, administrācija noteica atgūstamo summu 25 131,80 EUR.
- 4 It īpaši prasītājs norādīja, ka *EUPOL* 2011. gada 11. augusta dokumentā, kurā aprakstīti misijā nodarbinātā personāla atalgojuma nosacījumi, bija paredzēts, ka katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas saistītas ar tās norīkoto personālu, tostarp ceļa izdevumus, kas rodas, ceļojot uz dislokācijas vietu un no tās, algas, medicīniskās aprūpes izdevumus, piemaksas, papildus piemērojamajām piemaksām “*per diem as well as hardship and risk allowances*” (“*Each Member State or EU Institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage and*”).

*allowance, other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances*”).

- 5 Tiesību norma, kas izriet no Eiropas Savienības tiesībām, ir saistoša un prevalē pār iespējamiem atšķirīgiem valsts noteikumiem; prasītājs uzskata, ka no tās izriet Eiropas līmenī izmaksāto piemaksu un Itālijas tiesību aktos paredzēto piemaksu kumulācija.
- 6 TAR noraidīja prasību, uzskatot, ka it īpaši attiecībā uz kumulācijas jautājumu prasītāja nostāja izriet no viņa veiktā misijas noteikumu nepareiza tulkojuma, un tieši no formulējuma “*other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances*” tulkojuma, kas prasītāja ieskatā nozīmē “papildus piemērojamām piemaksām *per diem as well as hardship and risk allowances*”, bet savukārt TAR ieskatā nozīmē “atšķiras no piemērojamām piemaksām *per diem as well as hardship and risk allowances*”.
- 7 Uzskatot, ka nepastāv pretruna starp valsts tiesisko regulējumu un noteikumiem par misijām, TAR piemēroja valsts judikatūras principus attiecībā uz piemaksām par ārvalstu misijām un līdz ar to, uzskatot par nepieņemamu šo piemaksu kumulāciju ar piemaksām, kas paralēli ir paredzētas par Eiropas Savienības misijām, tā, pirmkārt, apmierināja prasību vienīgi attiecībā uz prasītāja prasību par ēdināšanas izdevumiem, un, otrkārt, noraidīja prasību pārējā daļā.
- 8 Prasītājs pirmās instances lēmumu pārsūdzēja *Consiglio di Stato*.
- 9 Pirmkārt, viņš norāda, ka, lai noteiktu, kādas piemaksas būtu jāpiešķir uz Afganistānu norīkotajam EUPOL personālam, juridiski nozīmīgs līgumakts ir Eiropas Savienības izdots dokuments ar nosaukumu “*Annex 1 – European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL Afghanistan) – Advertisement for EU seconded/contracted staff members*”, kura daļas attiecībā uz norīkotā personāla administratīvajiem nosacījumiem apliecināts tulkojums bija jau iesniegts pirmajā instancē.
- 10 Viņš apgalvo, ka TAR veiktā termina angļu valodā “*other than*” interpretācija ir nepareiza, jo viņa iesniegtajā apliecinātajā tulkojumā ir norādīts, ka formulējums “*other than applicable per diem as well as hardship and risk allowance*” nozīmē “papildus piemērojamām piemaksām *per diem as well as hardship and risk allowances*”, nevis “izņemot piemērojamās piemaksas *per diem as well as hardship and risk allowances*”, kā to uzskata TAR.
- 11 Turklāt viņš apgalvo, ka 2011. gada 11. augusta vēstulē EUPOL-A misijas vadītāja juridiskais padomnieks norādīja, ka uz EUPOL-A misijā norīkotajam personālam piemērojamām piemaksām attiecināmie Eiropas noteikumi ir Vienotās rīcības 2007/369/KĀDP 7. pants, kura teksts ir pilnībā pārņemts Padomes Lēmuma 2010/279/KĀDP 7. pantā, kas ir saistošs dalībvalstīm.
- 12 Iepriekš minētajā noteikumā bija noteikts, ka dalībvalstīm ir jāsedz dažāda veida izmaksas, kas saistītas ar misiju, un jāmaksā piemaksas, ko katra valsts paredz par



ārvalstu misijām, papildus piemaksām, ko piemēro Eiropas Savienība un ko sedz *EUPOL-Afghanistan* misija.

- 13 Līdz ar to Itālijai kā dalībvalstij bija jāmaksā Karaļa dekrētā Nr. 941/1926 minētā misijas piemaksa, savukārt Eiropas Savienības piemaksas tika izmaksātas neatkarīgi, jo tās ir paredzētas Vienotajā rīcībā.

### **Pamatlietas pušu galvenie argumenti**

- 14 Atšķirībā no oficiālā teksta itāļu valodā, prasītājs, pamatojoties uz Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 18. maija Lēmuma 2010/279/KĀDP versiju angļu valodā, tā 7. panta 3. punktu tulko šādi: “Katra dalībvalsts vai ES iestāde sedz ar katru tās norīkoto darbinieku saistītās izmaksas, tai skaitā ceļa izdevumus uz dislokācijas vietu un no tās, algas, veselības apdrošināšanu, piemaksas, papildus dienasnaudai, piemērojamajām piemaksām par grūtībām un risku”. Uz šāda pamata viņš secina, ka dalībvalstīm ir jāmaksā savas piemaksas papildus tām, ko maksā starptautiskā organizācija.
- 15 Lai pamatotu savu viedokli, prasītājs iesniedz *EUPOL* 2011. gada 8. novembra notu, kurā *EUPOL* misijas vadītāja juridiskais padomnieks Itālijas militārajai administrācijai raksta šādi: “*Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances. Consequently, the per diems, hardship and risk allowances are mission internal issues and independent from the seconding nations*”. Otrais teikums, šķiet, atbalsta apelācijas sūdzības iesniedzēja piedāvāto tulkojumu, bet pamatojas uz attiecīgā noteikuma angļu valodas versiju, kas, šķiet, pilnībā nesaskan ar itāļu, franču un spāņu valodas versijām.
- 16 Pretēju secinājumu izdarīja TAR, kas pamatojoties uz itāļu valodas versiju, no kuras izriet, ka ir jāmaksā dalībvalstu tiesību aktos paredzētās piemaksas, izņemot tās, kuras maksā starptautiskā organizācija, secina, ka valsts tiesību aktos ir pareizi paredzēts kumulācijas aizliegums ar piemaksām, ko maksā starptautiskā organizācija.

### **Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts**

- 17 Gan saskaņā ar valsts tiesību aktiem, gan saskaņā ar *Consiglio di Stato* pastāvīgo judikatūru administrācijas noteiktā piedziņa ir likumīga.
- 18 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv šaubas par to, kāda nozīme būtu jāpiešķir jēdzienam “*other than*”, kas ietverts Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 18. maija Lēmuma 2010/279/KĀDP 7. panta 3. punkta angļu valodas versijā.

- 19 Franču valodas versijā tiek izmantots termins “à l'exclusion des”, kas pilnībā atbilst itāļu valodas versijai “diverse da” [izņemot]. *Larousse* franču-angļu vārdnīcā termins “à l'exclusion de” angļu valodā ir tulkots kā “*apart from, with the exception of*”. Šajā nozīmē termina mērķis ir izslēgt visu turpmāko.
- 20 Terminam angļu valodā “*other than*” ir dažādas nozīmes, no kurām vismaz divas var izmantot teikumā: 1) *other than = besides, in addition to* (ne tikai, papildus); 2) *other than = except, excluding* (izņemot, izslēdzot).
- 21 Šajā gadījumā prasītājs – tā vietā, lai izmantotu attiecīgā lēmuma itāļu valodas versiju, kas ir nepārprotama – izmantoja angļu valodas versiju, pamatojoties uz kuru viņš piedāvā tulkojumu, kas izceļ tikai vienu no iespējamām termina “*other than*” nozīmēm (papildus).
- 22 Tādēļ rodas jautājums par attiecīgā lēmuma 7. panta 3. punkta precīzo nozīmi, proti, par to, vai lēmumā ir paredzēta dalībvalsts izmaksāto piemaksu un *EUPOL* piešķirto piemaksu kumulācija. Lai gan itāļu valodas versijā ir skaidri paredzēta kumulācijas nepieņemamība, angļu valodas versija šajā ziņā šķiet neskaidra, ņemot vērā, ka terminam “*other than*” var būt vairākas nozīmes.
- 23 Regulā Nr. 1/1958 ir nostiprināts daudzvalodības princips un Savienības oficiālo valodu vienlīdzība. Tā pamatā ir tiesiskās noteiktības princips, kas paredz, ka Savienības tiesību normai jādod iespēja ieinteresētajām personām skaidri uzzināt savu pienākumu apjomu, un tas var tikt garantēts tikai ar minēto tiesību aktu pienācīgu izziņošanu adresāta valodā (spriedums C-161/06). Ja tiesību normai ir tāda pati nozīme vairākās oficiālajās valodās un (gramatiskas kļūdas vai arī nenovēršamu terminoloģijas atšķirību dēļ) atšķirīga nozīme vienā vai vairākās citās oficiālajās valodās, nepastāv neviena dominējoša oficiālā salīdzināšanas valoda. Proti, Tiesa ir skaidri izslēgusi vienas valodas versijas pārsvaru pār citām (spriedums C 296/95).
- 24 Tādēļ daudzvalodu teksta interpretācijas atšķirību gadījumos normas teksts ir jāinterpretē, ņemot vērā tekstus, kas sagatavoti citās oficiālajās valodās. Turklāt, Tiesa apstiprināja, ka gadījumos, kad Savienības tiesību normai var būt atšķirīga interpretācija, priekšroka ir jādod tai, kas ir piemērota minētās normas lietderīgās iedarbības nodrošināšanai, un ka attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo struktūru un mērķi, kurā šī norma ietilpst (spriedums C-437/97).
- 25 Tādēļ Tiesai ir jāiesaistās, lai noskaidrotu attiecīgā noteikuma precīzu nozīmi.
- 26 Visbeidzot, attiecībā uz Tiesas kompetenci lemt par šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa vispirms norāda, ka saskaņā ar LES 24. pantu Tiesai nav jurisdikcijas attiecībā uz noteikumiem par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (turpmāk tekstā – “KĀDP”), izņemot tās jurisdikciju pārraudzīt minētā līguma 40. panta ievērošanu un noteiktu lēmumu likumību, kā paredzēts LESD 275. panta otrajā daļā. Saskaņā ar LESD 275. pantu Tiesai nav jurisdikcijas ne attiecībā uz noteikumiem par KĀDP, nedz attiecībā uz aktiem, kas pieņemti

saistībā ar šiem noteikumiem. Tiesas kompetencē tomēr ir pārraudzīt LESD 40. panta ievērošanu un izlemt lietas, kuras ierosinātas saskaņā ar LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētajiem nosacījumiem par lēmumu likumību, kuri paredz ierobežojošus pasākumus pret fiziskām vai juridiskām personām un kurus pieņēmusi Padome, pamatojoties uz LES V sadaļas II nodaļu.

- 27 Pamatojoties uz LESD 275. pantā aprakstītajiem izņēmumiem, Tiesa spriedumā C-455/14 noteica savas kompetences apjomu saistībā ar KĀDP, nolemjot šādi: “Šajā gadījumā, protams, ir jākonstatē, ka apstrīdētie lēmumi iekļaujas KĀDP kontekstā. [...] Tomēr šāds apstāklis ne vienmēr var izraisīt Savienības tiesas kompetences izslēgšanu [...]. Kaut arī lēmumiem, ko ir pieņēmušas šīs misijas kompetentās iestādes un kas attiecas uz to cilvēkresursu piešķiršanu, kurus uz šo misiju ir norīkojušas dalībvalstis un Savienības iestādes, lai veiktu darbības, kas tiek īstenotas operāciju vietā, piemīt operatīvs aspekts, kas ir saistīts ar KĀDP, tie pēc sava rakstura ir arī personāla locekļu pārvaldības akti, tāpat kā ikviens līdzīgs lēmums, kuru ir pieņēmušas Savienības iestādes, īstenojot savas kompetences. Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka LES 24. panta 1. punkta otrās daļas pēdējā teikumā un LESD 275. panta pirmajā daļā Tiesas kompetencei paredzētā izņēmuma ierobežojuma piemērošanas joma būtu tik plaša, ka ar to tiktu izslēgta Savienības tiesas kompetence pārbaudīt personāla locekļu pārvaldības aktus, kas attiecas uz dalībvalstu norīkotiem darbiniekiem un kuru mērķis ir apmierināt minētās misijas vajadzības operācijas vietā, ja Savienības tiesas kompetencē katrā ziņā ir pārbaudīt šādus aktus tad, kad tie attiecas uz Savienības iestāžu norīkotiem personāla locekļiem [...]. Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka apstrīdētie lēmumi [...] ir personāla locekļu pārvaldības akti, kuru mērķis ir pārcelt amatā misijas locekļus operāciju vietā [...]. Tādējādi šie lēmumi, lai gan tie ir pieņemti KĀDP kontekstā [...], ietilpst Savienības tiesas kompetencē saskaņā ar [minētajiem] LES vispārējiem noteikumiem [...]”.
- 28 Tādēļ iesniedzējtiesa uzskata, ka vēl jo vairāk nevar neņemt vērā Tiesas vispārējo kompetenci lemt par tādu Savienības tiesību aktu interpretāciju, ar kuriem reglamentē misijās norīkoto darbinieku atalgojuma aspektus.